

Vi tenner våre lykter når det mørkner

Sneen dalte lett og fin og strøk blidt mot ruten min
i morges da jeg drømte på min pute.
Vi tok skjerf og votter på, hastet veldig med å gå!
Snart var det tusen barnespor der ute!

**Og vi tenner våre lykter når det mørkner,
og når alle lyder pakkes inn i vatt.
Ja, vi tenner våre lykter når det mørkner.
Kanskje lyser de til kvelden si'r god natt.**

Først så trakk vi kjelken opp, på en diger bakketopp,
så suste vi av sted – langt ut på jordet!
Og så bar det opp igjen, snart var vi på topp igjen!
Så lo vi, mens vi akte, små og store!

**Og vi tenner våre lykter når det mørkner,
og når alle lyder pakkes inn i vatt.
Ja, vi tenner våre lykter når det mørkner.
Kanskje lyser de til kvelden si'r god natt.**

Vi har bygget oss et slott, som vi syns ble stort og flott,
En sne-dronning – og sneprinser med frakker!
Snart tar snedagen farvel, vi må hjem – for det er kveld.
Vi ser på him'len at det lir og lakker.

**Og vi tenner våre lykter når det mørkner,
og når alle lyder pakkes inn i vatt.
Ja, vi tenner våre lykter når det mørkner.
Kanskje lyser de til kvelden si'r god natt.**